

list nr 15

umówmy się w nocy jak już będzie bardzo ciemno
 gdy drzewa wyglądają jak kołyszące się duchy
 a czarny śnieg skrzypi niczym koła wozu drabiniastego
 wtedy na skraju miasta w cieniu betonowych ścian
 poszukamy spokojnej zatoczki i zaczniemy plażować
 księżyc będzie przygrzewał a gwiazdy dołożą trochę ciepła
 zaczniesz tańczyć pomiędzy przemarzniętymi różami
 rozrzucając na wszystkie strony rękawiczki
 warkocz z szalika będzie powiewał za tobą
 a śmiech poniesie się w odległe łąki
 do plażowania trzeba się przygotować
 odpowiednio ubrać i można wziąć koc
 co prawda koc na śniegu to brzmi głupio
 ale przecież na czymś trzeba usiąść
 ten koc najlepiej jakby był kolorowy w kwiaty
 bo jednak plażowanie w styczniu nie jest łatwe
 a te kwiaty to żeby były maki a koc żeby był biały
 takie czerwone maki na białym kocu na białym śniegu
 to nawet brzmi interesująco
 później tuż przed północą pójdziemy na przegląd łąki
 to znaczy miejsca gdzie w lato jest łąka
 będzie cicho a cały spór odbędzie się na oddechy
 albo właściwie po co ma być spór
 niech lepiej będzie bezspornie miękko aksamitnie ciepło
 a mróz zawieja śnieg wiatr i przenikliwy ziąb będą bezradne
 będą zupełnie bezradne

umówmy się w nocy jak już będzie bardzo ciemno
 gdy drzewa wyglądają jak kołyszące się duchy
 i pokolyszmy się nieopodal

martwy piksel

na moim ekranie pojawił się martwy piksel
 taki stały punkt odniesienia – kropla białego mleka
 czerwonej krwi
 różne obrazy mkną przed oczami
 ekran wszystko przyjmie lekko
 ostatnio oglądał Ewę Braun i clipy ze zdjęciem Wojaczka
 nawet nie drgnął, nawet nie zniknął na chwilę
 twardy jest skurwysyn

na moim ekranie pojawił się martwy piksel
 zadomowił, okrzepł – jest
 zawsze ściąga wzrok, czasem rośnie w obraz
 ale nie – to niemożliwe
 ostatnio mrugnął do mnie okiem i powiedział
 że mam przemęczone oczy
 otworzyłem je wtedy – odpowiedziałem że wzajemnie

na moim ekranie pojawił się martwy piksel
 chyba zostanie tu na stałe
 najbardziej go widać przy czerwonym ekranie
 albo jak pada deszcz – a nocami pada często
 wczoraj znowu się do mnie uśmiechnął
 martwy a nie zmartwiony – pomyślałem
 i chyba go polubię

przypomina mi jedną bajkę z dawnych lat
 to była kolorowa bajka

Pewnie 21 lat (rzeczywistość puszcza oczko)

Anders Behring Breivik
 egzekutor multi-kulti
 porozrzucał szkliste łuski
 a każda z pancerza śmierci

Anders Behring Breivik
 uśmiechnięty blondyn
 rasowy wiking bez łodzi
 a każda z nich bez wioseł

Anders Behring Breivik
 kat spacerujący wolno wybrzeżem
 depczący kraby i muszle
 przerywa ciszę seriami

Anders Behring Breivik
 niewart jednego wiersza

Gra w chowanego

dedykowane Józefowi Adamczykowi

Jego klasa zaczęła się chować
 ence pence w której ręce
 znowu się spotykamy
 kto zaprasza następnym razem?

Najpierw schował się jeden
 co uciekał w obce kraje
 następna po oddaniu piersi
 zrezygnowała sama

Jest ich jeszcze dwudziestu i siedem
 będą spotykali się coraz częściej
 za każdym razem zaprasza kto inny

Chowamy się koledzy i koleżanki
 kiedyś przyjdzie dzień
 gdy przyjedzie tylko jeden
 ostatni

Wygra grę w chowanego

Wiersz jest poświęcony zmarłemu nauczycielowi wychowania fizycznego, poecie, animatorowi życia sportowego Józefowi Adamczykowi. Pomysł na wiersz narodził się po pogrzebie Józefa Adamczyka w Żyrardowie, w trakcie rozmowy ze szkolnym kolegą zmarłego Zdzisławem Szymonikiem. Byli uczniowie tej klasy spotkali się na pogrzebie i postanowili spędzić razem kilka godzin na wspomnianiu dawnych lat...

